

[Hastrup.]

i lovforslaget, såvel indlæggene fra de to ministerier som henvendelserne fra Fællesforeningen af Ejerlejlighedsforeninger i Danmark og Advokatrådet samt professor, dr. jur. Bent Christensens udtalelser, har kunnet offentliggøres i betænkningen, idet de heri anførte synspunkter utvivlsomt vil komme til at indgå i bedømmelsen, såfremt lovforslagets bestemmelser skulle blive indbragt for vore domstole.

Jeg vil gerne sige tak til udvalgsformanden, fordi han har draget omsorg for, at et så fyldigt materiale har kunnet optages i betænkningen, ligesom jeg i det hele taget føler trang til at takke ham for en overordentlig korrekt og hensynsfuld ledelse af udvalgets arbejde.

Om de to nævnte ændringsforslag kan det sammenfattende siges, at det ene altså er en skærpelse og det andet et minimum af en selyfølge. Der er reelt ikke, når det drejer sig om indholdet, vist imødekommethed over for de synspunkter, som de tre oppositionspartier har fremført. Vi har rejst spørgsmålet om de områder, hvor boliganvisningsreglerne ikke er gældende, men hvor der fortsat er huslejeregulering. I disse områder indføres nu ved lov særlige boliganvisningsregler, som kun skal gælde i tilfælde, hvor der er tale om ejerlejligheder. Det vil sige, at der i disse kommuner ikke stilles krav om husstandens størrelse, hvis man lejer en bolig, men at der stilles sådanne krav, hvis man ønsker at erhverve en bolig. Dette viser efter min bedømmelse, at regeringen ønsker, at den danske befolkning fortrinsvis skal være en befolkning af lejere med den afhængighed i tilværelsen, som dette medfører, og ikke et folk af ejere med den frihed og selvstændighed, som dette åbner mulighed for for den enkelte borger og familie.

Vi har erkendt, at udstykning af ejerlejligheder i den ældre boligmasse måtte harmonisere med boligsituationen i de forskellige områder af landet, således at man undgik spekulation i huslejerestriktionerne, og vi har da også, da vi var i regering, selv fremsat og fået gennemført forslag, som havde til formål at modvirke denne spekulation i de områder, der er ramt af boligmandgelen. Vi har forsøgt at overtale regeringspartierne til i det mindste at frafalde forsla-

get om, at begrænsningerne med hensyn til salg af ejerlejligheder skulle omfatte de områder af landet, hvor der er et frit boligmarked, hvor der altså hverken er huslejeregulering eller boliganvisning, og hvor forholdet mellem udbud og efterspørgsel efter kommunalbestyrelsernes skøn sikrer den fornødne balance og dermed yder køberne fornøden tryghed. Ej heller på dette punkt har vi kunnet opnå politiske indrømmelser. Også dette må tages som et udtryk for, at det i virkeligheden måske slet ikke så meget er spekulanterne som selve tanken om befolkningens ejendomsret til egen bolig, som man ønsker at anfægte.

Nu er vi altså kommet i den situation, at i de uregulerede områder kan man frit leje sig en bolig, mens man ikke har den samme frihed til at erhverve en bolig. Når det konservative folkeparti ikke kan medvirke til disse skærpelser af lovgivningen om ejerlejligheder, skyldes det, at vi i ejerlejlighedstanken ser et middel dels til at normalisere forholdene på boligmarkedet og dermed til at yde et bidrag til at tilvejebringe et frit boligmarked, dels til at fremme mulighederne for, at så mange som muligt af dem i dette land, der nærer ønske herom og har vilje dertil, kan komme til at opnå den tryghed i tilværelsen, som følger af dette selv at have ret til at eje sin bolig.

Vi kan naturligvis tiltræde det ændringsforslag; der søger at rette op på det oprindelige lovforslags tvivlsomme forhold til grundlovens § 73, men vi må undlade at stemme for det ændringsforslag, der afskærer kommunalbestyrelserne fra selv at afgøre tingene ud fra deres vurdering af boligsituationen i deres egen kommune. Vi må også undlade at stemme til det af SF fremsatte ændringsforslag. Ved tredje behandling agter vi at stemme imod lovforslaget i dets helhed.

Med hensyn til den del af lovforslaget om midlertidig regulering af boligforhold, som går ud på at afskaffe de genudlejningsforhøjelser, som blev indført under den forrige regering, foreligger der ikke ændringsforslag, hvilket af de tre oppositionspartier må opfattes på den måde, at de for deres vedkommende ønsker at opretholde de nuværende bestemmelser, indtil der er tilvejebragt en afklaring af spørgsmålet om den fremtidige boligpolitik efter boligforligets udløb. Her